सन्धा f. (r. धा ponere praef. सम्) 1) conjunctio. 2) status, conditio. 3) promissum, fides. Praesertim in comp. BAH. invenitur, Adjectivum सन्ध autem, quod Wilso affert, non existere puto; cf. उपमा.

सन्धान n. (r. धा praef. स्म s. স্নন) 1) conjunctio. Sak. 5.5. Hit. 24.14. 2) actio imponendi sagittam arcui. Sak. 5.20. 43.6.

सन्धि m. (r. धा ponere praef. सम् s. रू) 1) conjunctio. 2) pax. Hit. 24.5.

सन्ध्या f. (r. ध्ये praef. सम्) 1) meditatio, contemplatio, vid. ध्यान. 2) precatio quam tempore solis orientis et occidentis Indi faciunt. MAH. 1.1890.: सूर्या उस्तम् उपाच्छित । सन्ध्याम् उपास्त्वः N. 7.3. ubi सन्ध्याम् अन्ञास्त per "precationem fecit" vertendum (schol. Nîl. अन्ञास्त उपासित्ञान् i. e. fecit); R. Schl. II. 6.6. 3) diluculum. 4) crepusculum. H. 1.17. 4.46.

सन्नत v. नम् praef. सम् .

सिन्निकर्ष m. (r. कृष् c. नि praef. सम् s. म्र) propinquitas. Hit. 8.9.

सिन्नधान ^{n.} (r. धा c. नि praef. सम् s. म्रन) 1) conjunctio. Hir. 7.17. 2) propinquitas. Hir. 18.15.

सिनिधि f. (r. धा ponere c. नि praef. समू s. रू) propinquitas. N. 4. 21.

सिन्निपात m. (r. पत् c. नि praef. सम् s. म्र) 1) conjunctio, mixtio. 2) morbus quidam, Wils. «morbid state of the three humours».

सन्निम similis (nisi potius Substantivum सन्निमा statuendum, quod in fine compositorum вли. ponitur, simplex autem non conservatum videtur, a rad. মা splendere praef. सम् + নি) e.c. অমুঘাঘ্যানিম montium similitudinem habens. H. 4.40. কাল্লন্মনিম auri similitudinem habens. N. 17.8. vid. etiam N. 12.57. et Sa. 5.26.

सिनिहित v. धा c. नि praef. सम्.

सन्यसन n. (r. म्रस् deponere c. नि praef. सम् s. म्रन) abdicatio, renuntiatio. Bn. 3.4. (cf. सन्यास).

सन्यस्त v. rad. 3. ग्रस्

सङ्यास m. (a r. म्रस् deponere c. नि praef. सम् s. म्र)
1) abdicatio, renuntiatio. BH.5.1.6.2.18.1. 2) quod
ponitur in ludo. N.26.5.

सन्यासिन (a praec. s. इन्) abdicatione, renuntiatione praeditus. Bn. 5.3.

सप् 1. p. sequi (?). Rigv. 67. 4.: ऋता सपन्त: «sacra obeuntes»; 68. 2.: सपन्ता अमृतम् एवे: «adeuntes te immortalem procedentibus hymnis». (Vid. Westerg. et cf. सच् e सक्, gr. ἕπομαι, goth. sipôneis discipulus.)

सपत m. hostis. N. 12.82.

सपदि Adv. (fortasse e स cum et पदि loc. vocis पृद् pes) subito. RAGH. 5.75.

सप्ति f. (a सप्तन् s. ति pro दशति, v. gr. 227. gr. comp. 320. annot.) septuaginta.

HAN septem (gr. 256.; lat. septem a HAH septimus, unde etiam slav. sedmi, Them. sedmi (v. gr. comp. 315.); goth. sibun; lith. septyni, n. pl. m.; fem. septynios; hib. seacht, mutatâ lab. in gutt. sicut in lith. sekmas septimus; cambro-brit. saith, armor. seiz, zend. hapta, gr. ἐπτά.)

सप्तपर्णा m. (ван. e सप्तन et पर्णा folium) nomen arboris. Wils. «Echites scholaris». Am.

सप्तम (f. ਨੂੰ, a सप्तम् s. ਸ) septimus. (Lat. septimus, lith. sekma-s pro sepma-s, slav. sedmyĭ, germ. vet. sibunto(n), hib. seachtmad, zend. ພຣະພາຍາ haptatha, gr. έβ-δομος.)

सभा f. (ut videtur, влн. e स cum et भा lumen) 1) domus. 2) conventus, coetus. HIT. 7.7.10.

सभार्य Adj. (BAH. e स cum et भार्या uxor) cum uxore (v. gr. 668. not.). Br. 1.11.2.36. N. 1.3.

1. सम् 1. et 10. P. समामि, सामयामि (वैक्ताञ्ये) agitari, conturbari, vexari. *Cf.* स्तम्.

2. ΗΗ Praep. insep. (ut videtur, acc. stirpis pronom. Η q. v.) cum. (Gr. σύν, ξύν, boruss. vet. sen cum, slav. sú, s', vid. Η; fortasse lat. cum, goth. ga, nostrum ge in comp. cum verbis, vid. Η; de germ. vet. samant v. ΗΗ-Π.)

सम Adj. (ut mihi videtur, e स cum et म in fine comp. me-